

ת"פ 2069/04/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עמאש

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 2069-04-22 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה הגב' שי לי פדידה
נגד הנאשם		מוחמד עמאש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ישי ניב

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - עבירות של התפרצות לבית מגורים - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

כעולה מעובדות כתב האישום בהם כאמור הודה הנאשם, התפרץ הנאשם יחד עם אחר לבית המתלונן, באופן שניפצו באמצעות סלע את זכוכית דלת ההזזה במרפסת הבית, נכנסו לבית, עברו בין חדרי הבית, חיפשו והפכו בארונות השונים שבחדרי הבית ולבסוף נטלו מהמזווה שני בקבוקי אלכוהול ועזבו את המקום.

במעשיהם גרמו הנאשם והאחר נזק לבית ולדלת ההזזה בפרט, שעלות תיקונו עומדת על 14,600 ₪.

ביום 1/6/22 הודה הנאשם בעובדות ובעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, והורשע בהתאם.

ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה ליום 4/7/22, במהלכה נטען ע"י המאשימה שמתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 12-20 חודשי מאסר בפועל, הודגש כי הנאשם הגיע יחד עם אחר, ויחדיו הם חברו לביצוע העבירות מושא הליך זה שלפני. ב"כ המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לשווי הנזק שנגרם, לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1) ולפסיקה שלעמדתה תומכת במתחם העונש ההולם האמור לעיל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לצד עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שריצה בעבר עונש מאסר ממושך לפרק זמן של 42 חודשים, לצד העובדה שלא הופנה להליך טיפולי כלשהו ולא הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מטעם שירות המבחן, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי

למתלונן, וזאת מבלי שנעלמה מעיניה העובדה שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

מנגד, ב"כ הנאשם, ציין במסגרת טיעונו שהמאשימה החמירה יתר על המידה בטיעוניה, ובמתחם העונש ההולם שהוצג על ידה שכן לעמדתו מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר.

נטען כי מדובר באירוע לא מתוכנן, לא מורכב, פרימיטיבי, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, התנצל, התחרט, ובעת ביצוע העבירות לא היה איש בבית כך שהסיכון ממעשיו נמוך.

עוד נטען כי מדובר בנאשם בן למשפחה בת 7 ילדים, הנאשם לא יודע קרוא וכתוב, לא למד בבית הספר, מדובר באדם פשוט שבמועד האירוע היה בשובו מעבודתו, מדובר באדם בעל יכולות דלות, ולצד עברו הפלילי אין לחובתו הרשעות בגין עבירות רכוש, ולדברי בא כוחו, הנאשם מעולם לא היה עבריין במובן של להתפרנס ולקבל תמורה כספית מעברותיו ומדובר בעבירות שמקורן בסכסוכים עם אנשים אחרים, כך שבנסיבות העניין, העונש המתאים שיש להטיל על הנאשם בתוך המתחם הוא ברף התחתון של המתחם.

הנאשם ביקש לומר את דברו, ואמר "אני מצטער על מה שעשיתי ולא אחזור על מעשי".

הנאשם עצור מיום 27/3/22.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה ממשית בפרטיותו ובקניינו של הפרט וזאת בעת שהנאשם היה שותף יחד עם אחר לביצוע העבירות בהן הורשע ואין בעובדה

שבעת ביצוע העבירות לא נכחו בני הבית בביתם כדי להפחית מעצם חומרת העבירות גם אם מדובר באירוע לא מתוכנן וספונטני הרי ההתפרצות לביתו של המתלונן, הפגיעה בפרטיותו וקניינו יש בהן כדי לפגוע בתחושת הביטחון הבסיסית של מי מבני הבית.

בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירות ההתפרצות והגניבה הפכו למכת מדינה, הפגיעה ברכושו של הציבור מערערת באופן משמעותי וניכר את תחושת בטחונו ובתי המשפט מחויבים לנקוט בענישה מתאימה לצורך מיגור התופעה - ראו לעניין זה רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם יחד עם אחר, התפרץ לדירת מגורים, גרם לנזק משמעותי לצד גניבת שני בקבוקי אלכוהול. יודגש כי "עבירת ההתפרצות לדירת מגורים טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה ולפגיעות בגוף ובנפש. כניסה לביתו הפרטי - מבצרו של אדם, מעבר לכיעור ולתעוזה הטמונים בה, יש בה כדי ללמד על אופיו של אדם. מי אשר אינו מכבד את פרטיותו של הזולת, מי שנכון לפגוע בקניינו ורכושו של אחר, מי אשר נוטל רכוש זולתו, אינו זכאי להתחשבות ואין לו להלין אלא על עצמו" (ת"פ 50651-03-17 מ"י נ' לוי, בית משפט שלום טבריה כב' השופט יריב נבון).

מדיניות הענישה הנהוגה:

בפסיקה נקבע כי מדיניות הענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, ובהעדר נסיבות יוצאות דופן בחריגות הנה הטלת עונשי מאסר מהותיים, לעניין זה אפנה לעפ"א (נצרת) 306/09 מאיר אסור נ' מדינת ישראל שם נקבע כדלהלן: "כבר הבענו דעתנו לא אחת, והדבר נתמך בפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, כי יש להחמיר בעונשם של מי ההופכים בתיים של אחרים, לעיי חורבות, או ל"הפיכת סדום ועמורה" (ראה והשווה רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל).

כבר אמרנו לא אחת, כי על דרך הכלל ובהעדר נסיבות אישיות יוצאות דופן, הרי, שעל מי המבצע עבירת פריצה, והוא נעדר עבר פלילי יש להטיל עונש מאסר של 12 חודשי מאסר, ואילו מי שהפך את מעשי הפריצה ללחם חוקו והינו רצידיוויסט בתחום זה, יש לגזור עונשי מאסר של 3 ואף 4 שנים מאסר בפועל.

מאליו מובן, כי אין באמור כדי לקבוע "תעריף" אחיד, של ענישה, שכן, הענישה לעולם אינדיבידואלית היא. אולם, קו מנחה יש באמור לעיל, כאשר כמובן בכל מקרה ומקרה יישקלו נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, שאלת הודאתו, חרטתו, קבלה כנה לעתיד לבל ישוב למעגל הפשע ועוד".

בע"פ 13824-08-17 שעסק בהתפרצות לדירה בצוותא של שני נאשמים, וגניבה מינורית ביותר של 2 דולר נקבע מתחם ענישה של 12-24 חודשים. מנגד, ברע"פ 6607/21 אמיר חסון נ. מ"י, דובר בנאשם שהורשע בעבירה של התפרצות לדירת מגורים, כאשר הוא הורשע בהתפרצות פעמיים לאותה דירה יום אחרי יום, וגנב מתוך הדירה יותר מחצי מיליון שקל ודרכונים והוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

כך גם ראו עפ"ג 13582-02-22 מדינת ישראל נ' מוגרבי, בית משפט מחוזי חיפה, ביחס לאזכורי הפסיקה לעניין מדיניות

הענישה בעבירות הגניבה וההתפרצות אשר מחייבת השתתפות עונשים מרתיעים.

בענייננו כאמור מדובר בנאשם אשר הורשע בעבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בשים לב לחומרת העבירות וכן לנזק שנגרם לבית בסך 14,600 ₪ אני קובע כי מתחם העונש ההולם יעמוד על מאסר שבין 10-18 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

עסקינן בנאשם יליד שנת 1992 בעל 5 הרשעות קודמות כעולה מת/1, הרשעתו האחרונה משנת 2017 ובגינה נדון לריצוי מאסר בפועל למשך 42 חודשים, הנאשם השתחרר מריצוי מאסר זה ביום 13/5/21.

הנאשם לא נקט בהליך שיקומי כלשהו בחסות ההליך הפלילי הנוכחי, אך מנגד לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, והביע צער וחרטה.

בהתחשב בכל האמור לעיל לרבות בטיעוני הצדדים אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים אשר יחושב מיום מעצרו 27/3/22.
 2. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה וזאת לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בה בתקופת התנאי ואחריה.
 3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה וזאת לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בה בתקופת התנאי ואחריה.
 4. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 5,000 ₪.
- יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/1/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:
- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן**

לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

סכום הפיצוי יועבר לרשות עד התביעה מס' 1 בהתאם לפרטים שימסרו למרכז גביית קנסות וזאת עד ליום 10/1/23 - מועד התשלום.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים ככל שקיימים.

המזכירות תעביר פרוטוקול זה לעד תביעה מס' 1 - המתלונן וכך תעשה גם במקביל המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.